

La premsa de París saluda el segon Gabinet CHAUTEmps

Com veiem el nou Govern Chautemps, nosaltres, catalans

Després d'una crisi desmesuradament laboriosa —i delicada pels recents esdeveniments d'ordre interior—, França té des d'ahir, a la nit, nou Govern. Un Govern exclusivament republicà dirigit per Chautemps i que es proposa, segons les paraules del propi president del Consell, de "fer prevaler la voluntat del sufragi universal i conciliar-lo amb les exigències dels interessos nacionals".

Escrivint des d'aquest lloc dos dies enrera que "per motius d'ordre exterior la formació d'un Govern amb direcció socialista amb col·laboració ministerial comunista presentava dificultats gairebé insuperables". Els fets així ho han palesat. Governarà la veïna República, en aquesta etapa prenyada d'inquietuds, un Consell de base radical, entre els quals figuren alguns elements de l'ala dreta del Partit amb la col·laboració d'alguns homes de centre que de fet són els qui presten aquest caràcter al nou Consell de ministres frances.

Evidentment, les pressions financeres i les dels països amics de França han d'haver influït poderosament, podrien escriure descaïnats, en la formació del nou equip ministerial francès. La situació internacional, cada vegada més ombrívola, reclama concursos i col·laboracions que van més enllà d'una solidaritat ideològica i d'un sentit social de la política. La batalla entre les democràcies i les forces progressives contra les potències totalitàries és de tal envergadura i de tal profunditat, que una simple solidaritat ideològica internacionalista no bastaria avui per a emprendre la lluita amb possibilitats d'èxit.

L'exemple de la nostra guerra ens ofereix a nosaltres prou arguments per a calibrar, tot i estimant-la en el que val, la potencialitat efectiva d'aquests factors internacionalistes, davant l'agressivitat i la força de l'eix feixista.

No creiem que el programa del Front Popular sofreixi cap esbaltament ni tan sols cap minva a conseqüència de la constitució del segon Govern Chautemps, tot i que formulem certes reserves respecte a alguns titulars de Departaments vitals. I si alguna pausa podria ésser admesa en l'aplicació de determinats aspectes del programa del Front Popular, no serà de més que recordem que el propi Blum no era pas refractari a aquesta "pausa".

No caldrà fer apel·lacions al patriotisme perquè socialistes i comunistes ajudin decididament el nou Govern. Aquesta petita pausa de que parlàvem pot ésser la salvació definitiva —en aquest any 1938, tan amenaçador— dels interessos de la democràcia com a forma de Govern i dels interessos socials i econòmics de les masses populars.

Potser els catalans i els republicans tenim, des d'aquesta banda de la frontera, motius més clarividents que els nostres amics francesos de tots els matissos d'esquerra per a veure les coses tal com les deixem exposades.

Anglaterra, Estats Units i França atentes a les construccions navals nipones

Londres, 19. — Als cercles navals de Londres es declara que les autoritats britàniques i americanes intenten obtenir confirmació de la notícia segons la qual el Japó té diversos vaixells de guerra de 43.000 tones en construcció. En el cas que aquesta notícia sigui confirmada en aquests mateixos cercles, es preguntaria al Anglaterra, E. U. i França —que formen part del Pactat naval de Londres— de consultar per tal de decidir l'oportunitat de permetre eventualment la construcció de vaixells de 45.000 tones.

Tònica moderada, tot esperant les obres del nou Govern de cara als problemes del moment

París, 19. — Aquest matí, els periòdics de les diverses tendències testimonien les seves opinions davant de la formació del Govern Chautemps. En general, el Govern és esperat en les seves obres i ningú no es llança a fons en la crítica o l'atac així com en l'elogi. Solament els periòdics moderats, més que lloar la formació del nou Govern, destaquen l'obra concreta que, en l'ordre pràctic, ha de portar a cap el segon ministeri Chautemps.

La premsa de dretes abunda en tòpics i comentaris estravagants. Com sempre, el vell Bailly parla de dictadures ocultes i de missions secretes revolucionàries. De Kerillis ja estaria content amb què aquest ministeri durés uns quants

mesos, encara que la idea que Albert Sarraut és a l'Interior, no deixa dormir l'ex-aviador.

«Le Populaire» diu, solament: «El Front Popular és fort i viu encara. És la formació política que vol el poble.» L'òrgan comunista crítica obertament el nou Govern. «No és el Govern que vol la nació ni és un Govern a imatge del Front Popular», diu «L'Humanité».

Aquests són els comentaris més destacats que s'han fet al voltant de la nova formació. Aviat veurem quin serà l'acollida que li reserven les Cambres i quin serà la reacció del país. Els greus problemes que pesen en la política interior necessiten resolre's immediatament.

COM HA QUEDAT CONSTITUIT EL GOVERN CHAUTEmps

Presidència	Camille Chautemps
Vice-President	Edouard Daladier
Ministre d'Estat, encarregat de coordinar l'acció econòmica i financera del Govern	Georges Bonnet
Ministre d'Estat, encarregat dels serveis de la Presidència del Consell	Frossard
Justícia	Campinchi
Afers Estrangers	Dalbos
Interior	Sarraut
Finances	Marchandeau
Marina de Guerra	William Bertrand
Aire	Guy La Chambre
Educació Nacional	Jean Zay
Obreres Públiques	Henri Queuille
Comercio	Pierre Cot
Agricultura	Chapsal
Treball	Ramadier
Colònies	Stœck
Pensions	Lassalle
Sanitat	Rucart
Correus, Telèfons i Telègrafs	Gentin
Marina Mercant	Eibel

Presidència del Consell	Laurens
Servici d'Immigració d'Estrangers, afecte a la Presidència del Consell	Philippe Serre
Afers Estrangers	De Tesson
Interior	Aubaud
Finances	Nymans
Marina de Guerra	Delom Sorbe
Educació Física	Courson
Ensenyament Tècnic	Jules Julien
Obreres Públiques	Jaubert
Comercio	Maxence Bibie
Agricultura	André Lutet
Colònies	Monnerville
Treball	Lafaye

Els propòsits de Chautemps

París, 19. — El senyor Chautemps reuï els periodistes al gran saló de l'Hotel Malignon, i els feu la declaració següent:

«Esteu acutis, a haver aconseguit posar terme a una crisi tan delicada i tan delicada. E Govern, els membres del qual val a presentar ara al President de la República, s'afegirà a respondre a les esperances d'un país tan àvid de reformes, de justícia social, de pau cívica i de seguretat com el nostre.»

Ens esperen tasques molt dures, però les realitzarem amb la doble finalitat de fer prevaler la voluntat del sufragi universal i de conciliar-la amb les exigències dels interessos nacionals.

«Ant si tracta de mantenir la solidesa de les nostres finances, de preparar l'èxit social que assegurui una pacífica col·laboració entre el capital i el treball, com de defensar la seguretat i la independència de la pàtria, consagrem a aquestes grans deures "el nostre afecte" tot el nostre interès cívic.»

Es notará l'interès especial que se posat a organitzar d'una manera política els serveis de la Presidència del Consell, a coordinar i animar l'acció econòmica i financera i a exercir un sever control dels estrangers que vinguin a França. D'altra banda, he decidit que el meu amic, el tinent general de l'Armada, el senyor Lattès, efectui una organització de les relacions que han d'existir entre els diversos departaments notats en la declaració nacional.

Per facilitar aquesta reforma, els meus col·legues Campinchi i Cot, posaran, llurs carteres a la meua disposició. Naturalment, els he pregat que acceptin la direcció d'altres departaments ministerials.

Després de tots aquests canvis, puc dir que el meu ministeri queda constituït d'una forma particularment sàlida.

Ara ens posarem —o, més ben dit, em posaré— a treballar fermament al nostre programa.

Per mitjà de vosaltres, els periodistes, m'adreço a tots els nostres conciudadans per posar-los de relleu la meua profunda fe en l'esdevenidor de la nostra estimada pàtria, esdevenidor que només depèn de la nostra comuna voluntat de calma, disciplina i concòrdia social.

Catalunya homenatja els seus infants

Una muntanya de joguines. Cavalls, nines, pilotes, jocs d'infants, capses amb estria de mecànica, llibres de contes... Heus ací el conseller de Governació i Assistència Social, Antoni Maria Sbert, secundat pel director de la Casa d'Assistència President Macià, doctor Moragues, en el moment d'efectuar el lliurament de presents als infants acollits al benemèrit establiment (P.F.)

EL PARTIT COMUNISTA I EL GOVERN CHAUTEmps

París, 19. — El buró del partit comunista ha votat una moció en la qual es declara que el Gabinet que s'està formant no respon ni als sentiments del país ni a la voluntat del sufragi universal.

La moció afegeix:

«Aquesta doble constatació ha estat suficient per a dictar la nostra actitud»

EL FRANC A NOVA-YORK

Nova-York, 19. — En l'obertura de Wall-Street el franc al comptat es cotitza a 335 contra 337 1/2 ahir.

GRAN SATISFACCIÓ A ITALIA, PERÒ...

Roma, 19. — La constitució del nou Ministeri francès ha desvetllat viu interès a Itàlia i ha produït, als cercles polítics, gran satisfacció, perquè els idea-formules del Front Popular sembla disminuïdes.

No obstant, l'opinió pública italiana — diuen els periòdics — espera els actes del nou gabinet abans d'apreciar de manera definitiva el ministeri Chautemps.

BONNET GARANTIA

Washington, 19. — Als cercles polítics de Washington s'ha acollit admirablement al nou ministeri francès. Interpreten especialment el manteniment de Bonnet al si del ministeri com a garantia que el nou govern continuarà la política financera conforme a l'acord monetari tripartit.

A les Conselleries de la Generalitat

FINANCES

El senyor Josep Tarradellas va rebre durant el dia d'ahir la visita del conseller d'Hisenda del Govern d'Espanya, senyor De la Torre; vocal del Tribunal de Garanties, senyor Querau Molares; director general de Treball, senyor Josep Moix; i el senyor Saurat, director general de Sanitat. També fou visitat pels diputats senyors Balart i Riera.

AGRICULTURA

El conseller d'Agricultura, senyor Josep Calvet, rebé ahir, entre altres, la visita del senyor Ventosa i Roig, acompanyant una comissió d'Exportadors de Vins del Penedès; president del Sindicat Agrícola de Pallars; una comissió del Sindicat Agrícola de Badalona; una comissió del Sindicat Agrícola de Camprodon; doctor Trabat, diputat a Cortes; senyor Mestre, director general de Proveïments; i una comissió del Sindicat Agrícola de Mataró.

GOVERNACIÓ I ASSISTÈNCIA SOCIAL

Durant el matí d'avui, el senyor Antoni M. Sbert ha despatxat amb el director general d'Assistència So-

cial i els altres funcionaris del Departament. Al migdia ha estat visitat pel cap dels Serveis de la Rifa del Govern de la República acompanyat d'un representant del Departament de Finances d'aquell Govern, els quals s'han entrevistat amb el conseller de Governació i Assistència Social per tal de parlar d'assumptes relacionats amb aquest últim Departament.

A més ha rebut la visita del conseller regidor de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Martínez Cuenca; senyor Alvarez Samper; tinent coronel; senyor Joan Pons; intendent del Parc Mobili del Cos de Seguretat de Catalunya; la Federació d'Esquerra Republicana de Lleida; i l'alcalde de Galdes de Montbui.

TREBALL

Ahir arriba a la nostra ciutat el conseller de Treball, senyor Videll. Durant aquest matí ha rebut diverses visites al seu despatx oficial i al migdia s'ha dirigit al Departament d'Economia per tal d'assistir a la inauguració de la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial.

ELS «JUEVES CHATARREROS»

Una nova institució ha nascut al territori que dominen els ex-generals facciosos. Un nou costum per afegir a la vella i caduca tradició dels «jueves chatarreros».

Aquesta novetat sense igual en la història de cap país, exceptuant Itàlia, consisteix a fer que els nens lliurin les seves joguines trencades a benefici de l'Estat. Franco ha copiat aquest sistema de la Itàlia del duce. Els nens de l'Espanya envaïda s'han vist sorpresos durant les passades festes de Reis amb un inoportú miracle. En lloc d'esperar plaçament l'aparició dels «diables» per aquesta vegada han estat els mateixos, els nens sotmesos al jou de Falange, els qui han hagut de donar en lloc de rebre les seves joguines. A canvi de què? A canvi de res. Perquè més difícil creure en les Reis Màgics ha d'ésser per a aquests petits enganyats creure que amb les restes d'una nina vella o amb les peces inservibles d'un mecanic ha de salvar-se la pàtria de la ruïna en què l'han precipitada els qui ara treuen als nens l'última il·lusió: la de les seves joguines.

«Desde las primeras horas —afirma «El Norte de Castilla»— dió comienzo en el campo grande la recogida correspondiente al jueves chatarrero de Reyes no cesando un solo momento las aportaciones infantiles de hierros y metales viejos. Bien entrada la tarde, continuaban con fervorosa fe los pequeños en las colas ávidas de recibir su entrega en beneficio de la Patria.»

Tan increíble espectáculo tindra lloc, segons sembla, cada dijous. El feixisme no respecta ni l'últim reduït de la ingenuïtat infantil. Exigeix el lliurament, en cos i ànima per tal de satisfer el caprici del «generalísimo». El generalísimo vol per a ell la joguina més costosa, gens menys que un Imperi que ja se li està espatllant a les mans i no ha de tardar gaire a quedar-se en esquet; en els pocs dies, en la pura xarxa. Alchiores Franco haurà de lluitar la seva joguina trencada; i potser quelcom més, en el primer dijous xatarrer que organitzi la República.

GEORGES BONNET, que té al seu càrrec, en el nou Gabinet Chautemps, la coordinació de l'acció econòmica i financera

En dos dies d'ofensiva, els facciosos han tingut milers de baixes

Front de Llevant, 19. — Els facciosos no resisteixen la violència de la situació que els ha creat la presa de Terol per les tropes republicanes. Han romàs silenciosos durant uns dies, però novament tornen al seu intent de recuperar la capital balear.

Han desfermat una altra ofensiva contra les nostres línies, en la qual, inicialment, descontrolaren tanta violència com en aquella que ha estat tràgica per a ells. Han reunit tots els seus avions i elegides tropes d'assalt; han acoblat una massa d'artilleria, en la qual segurament hi ha les seves reserves, i, finalment, han donat als comandaments les ordres més categòriques que Terol ha d'esser reconquistat. El primer dia d'ofensiva ha estat terrible per ells, les seves reserves, i finalment, disposaren els aparells lleugers del feixisme. Una llugera rectificació al sud de Celadras fou el resultat de la formidable nova ofensiva rebel.

Ahí prosseguiren les operacions. Els facciosos utilitzaren novament llurs masses d'aviació i d'artilleria. Les tropes del Terc i uns batallons de soldats es llançaren a l'atac amb impetuosa extraordinària. Els comandaments anaven al davant dels assalts, que pretenien trencar les nostres línies defensives, precisament per on ahir cediren un xic, molt poc. Al mateix temps els avions facciosos efectuaven una incursió sobre les nostres línies i entrava en la nostra zona d'operacions. La batalla fou duríssima com en els dies de major impetu feixista en la passada contraofensiva. El gest ha resultat inútil. Les tropes republicanes resistiren estotament i obligaren a retirar-se els rebels, que deixaren en el camp nombrosos cadàvers, fent-los fracassar en llur intent, portant a la realització amb tota la potència que té el seu exèrcit.

Els tancs també precediren en massa la infanteria enemiga. Alguns d'aquests màquines rebels quedaren inutilitzats.

Els aparells aeris batallaren algunes vegades i es bateren els nostres en ocasions en inferioritat numèrica, però tot arreu aconseguírem el triomf. Els observadors veïeren com fugien tres aparells enemics in-

condiats, per a caure en terreny facciosos.

Els batallons que entraren ahir en joc per part de l'enemic els formen gallecs quasi en llur totalitat. Es tenen notícies que el cap facciosos Aranda, prometé la reconquesta de Terol si li enviaven quinze mil homes gallecs. Aquestes tropes foren llançades a l'assalt de tal forma que es creu que algunes unitats quedaren totalment destruïdes per les nostres metralladores.

Durant la nit passaren sobre la zona de Barbastre avions republicans que entraren a la zona facciosos a l'altura de Saragossa.

Es sap que bombardejaren objectius militars i retornaren a llur base tots els aparells, sense novetats.

A mitja tarda, els rebels, amb grups moltos de fatiga, cessaren d'atacar. Solament uns quants batallons d'assalt, que havien estat en joc contra les posicions que la infanteria no pogué conquerir.

Al mateix temps aparegueren unes esquadres faccioses que deixaren caure bombes de gran potència sobre les nostres posicions i, en conseqüència, resultà estèril tan aparatosos bombardeigs.

Es confirma que els rebels sotriren enormes perduts; i la seva aviació, que estava notablement reforçada, efectuà una tasca totalment nul·la en els seus esforços d'ajudar els assalts.

Pot assegurar-se que els facciosos posen en joc tots els elements de que disposen per a intentar novament l'ocupació de Terol.

En quaranta-vuit hores entraren en joc nombroses tropes i utilitzaren artilleria en quantitat no inferior a la que posaren en joc quan s'impulsà l'anterior ofensiva.

Els atacs foren d'una tal durada abans d'ahir i ahir, que fins ara cap no els superà.

Es indubtable que els facciosos tracten d'utilitzar els elements de que disposen, i confien sobretot en el tanc, creient que en temps normal com el d'ara podrà rendir moltíssima més eficàcia que quan fa dies setmanes la neu i el fang impedisien el seu desenvolupament. Però en iguals condicions estaven i estan els nostres tancs i tot el nostre material en relleu amb el temps, i ara, com abans, el nostre heroic Exèrcit rendirà el màxim de la seva eficàcia. Ben demostrat ha quedat així amb les jornades d'abans d'ahir i d'ahir, en les quals els facciosos deixaren sobre el terreny milers de baixes.

L'ofensiva de Franco ha estat rebutjada enèrgicament

Són abatuts quatre aparells facciosos

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCICI DE TERRA:

LLEVANT. — L'enemic, continuant la seva ofensiva pels voltants de Terol, ha realitzat avui dos atacs en direcció a El Muletón. El primer d'aquests part de Celadras i l'altre de Conced. Ambdós foren enèrgicament rebutjats sense que els nostres posicions. Com a conseqüència d'un contraatac que les tropes lleials realitzaren, partint de les posicions de La Llosa, reconquistàrem la cota 1205. L'aviació facciosa seguí actuant amb intensitat. A les dues de la tarda es veié obligada a combatre amb els nostres avions. Foren abatuts dos aparells enemics, un dels quals caigué a deu quilòmetres de Puebla de Valverde i resultaren morts els seus dos tripulants. El foc de les nostres metralladores abaté altres dos avions facciosos, marca «Ei», que calgueren dintre les nostres línies. Nosaltres perdem dos aparells.

ALTRES EXERCICIS. — Sense novetats.

AVIACIO: L'aviació facciosa ha realitzat avui els següents bombardeigs:

- A les 9.15, sobre Sagunto.
- A les 12.30, sobre València a la par, centrada de la ciutat.
- A les 14.45, sobre Benicàssim; i
- A les 15, novament sobre València.

A l'encarregar una de les bombes a l'interior d'un hospital. L'agressió contra la ciutat de València ocasionà sis morts i vint-i-dos ferits.

Lloyd George avisa, una vegada més, Anglaterra i França

Paris, 19. — «Paris Soira» publica un article del senyor Lloyd George, titulat «Davant de les potències totalitàries». El senyor Lloyd George examina la situació d'Extrem Orient i les debilitats dels Estats Units a Anglaterra davant de les provocacions japoneses. Després afegeix que la situació segueix essent la mateixa a Europa. «Es, veritat — diu — que s'ha signat un acord provisional per a retirar d'Espanya les tropes estrangeres, però res no es diu del material de guerra no esportat. No és la primera vegada que, dintre de la política de «No intervenció» no es respecta un pacte. Els bocins dels Tractats esquinçats s'emplenen els salons dels ministres de Negoci Estranger. Els amonaments voluntaris dels quals ja no tenen necessitat els bel·ligerents, se'n repatriats. Les dues dicta-

dures feixistes acceptaran alegrement reduir el nombre d'homes a Espanya per raons econòmiques. Però es guardaran bé de retirar cap força que pugui ésser útil a França, per exemple, artilleria, aviació, oficials d'Estat Major i especialitzats, que continuaran amb els facciosos». L'article acaba comentant favorablement el triomf republicà de Terol i diu que des de fa un any ell opina que els republicans triomfaran. «Els cercles diplomàtics i militars s'afegix — han restat sorpresos per l'acció de l'exèrcit republicà, perquè no estaven assabentats i perquè l'acció de la propaganda facciosa desfigurava la veritat». L'article acaba comentant els errors italians a Espanya i l'amença que representaria un eventual triomf de Franco.

LA HISTORICA RUTA DEL CAP DE BONA ESPERANÇA A L'EXTREM ORIENT

FREE TOWN, el millor port natural de la costa occidental d'Àfrica

Filoteixisme romanès

LES PRIMERES FIGURES DE L'EQUIP GOVERNAMENTAL

Trajan Ardeleano fa, a «La Lumină», una interessant semblança de les primeres figures de l'equip governamental elevat al Poder per la voluntat del rei Carol, posant-se amb això de relleu l'orientació filoteixista que s'ha donat a la política d'aquell país.

OCTAVI GOGA

La seva cara rodona, els seus llavis molsuts, la seva mirada ombrívola i aguda, els seus gestos violents, els seus discursos redundants retraten el polític veletós. Nascut a Transilvània, és el seu estudi a Balassolva i després a Budapest. Prengué part de bon grat en el moviment irredentista. Mentre que els seus germans majors, com Manin i Goldis, protesten en el Parlament hongarès contra l'opressió magiar a Transilvània, el benjamí Goga arriba a ésser el seu defensor. Poca de poca volada, als 21 anys aconseguí un premi de l'Acadèmia de Budapest i, estimat excessivament el seu valor, es proclamà «Cantor de la Nació romanesa»; però aquest premi no acabà de satisfèr-lo. Es presenta com a candidat en les eleccions. Els camperols de Banat mostren llur disconformitat en portar al Parlament un home que adquireix aires d'un d'Amnunciu iugoslau. Es declara la guerra. Ajutà per alguns períodes liberals de Budapest, Goga es llança a una campanya contra el Govern central, la qual cosa li val entrà a la presó, de la qual surt aviat.

Marxa d'Hongria i fixa la seva residència a Jassy. La seva estrella llueix llavors amb més intensitat. El 1918 es troba a París, on pren part dels negocis per a l'annexió de Transilvània a Romania. És un dels membres de la delegació de la Pau.

Es llança en cos i ànima a la política i es fa membre del partit camperol romanès; i Valdea Volvod li confia la cartera de ministre d'Instrucció Nacional. Goga inclou llavors els seus poemes en el programa dels estudis secundaris. La seva carrera política l'indueix a separar-se del partit al qual pertanyia, per tal de seguir el general Averesco. Canvia d'opinió el seu llibre i en el ministeri Averesco s'encarrega de la cartera de Governació. Amb l'astúcia característica dels polítics balcànics, clou, abans de les eleccions, un pacte amb els minoristes magiars, que inspirat per un expert liberal, promet respectar tots els drets culturals, polítics i econòmics de les comunitats minoritàries.

Venen les eleccions. Els líders dels magiars, respectant llur compromís, fan que els seus electors votin en massa Goga. A penes l'entusiasme fícler de les votacions s'havia desvanecut, Goga, ministre de la Governació, amb motiu d'uns avallots socials, reacciona nerviosament contra els seus electors d'ahir.

Ni amb els zaristes ni amb Averesco no es trobava satisfet. I és llavors quan, voltat d'alguns polítics, crea el partit nacional-agríari. Adoptant el programa antisemita del professor Cuză i secundat per Codreanu, cap de la Guàrdia de Ferro (jove de 17 anys i mà dura), Goga forma un bloc «Per la defensa de la Nació», definició que des de 1935 cobreix una de les seves línies principals.

En cessar en la manera hídrica, per allà el 1922 es troba al centre de la lluita ideològica. Funda un periòdic, l'«Aparare Nationala», adreça l'«Istăvica», arriba a ésser el precursor de l'hitlerisme i predica un feixisme perillós que proposa l'extermini de tots els jueus. Jassy, fortalesa del professor Cuză, es converteix, durant anys, en teatre de dolorosos episodis. Però el redactor-cap del periòdic liberal «Cocor», erudit i especialitzat en la literatura russa, arriba a afirmar que els famosos epigrammes tan espirituals de Cuză no són, en realitat, sinó astutes traduccions d'epigrammes de Poncekin.

C. A. CUZA

El degà dels polítics romanesos, que ha celebrat, fa uns dies, el seu vintanvi aniversari, és originari de Jassy. El 1890, C. A. Cuza era alcalde d'aquesta petita ciutat. Dos anys més tard, era diputat i el 1901 estava encarregat d'ensenyar Economia Nacional, a la Universitat de Jassy. Company de curs del professor Jorga —uri l'ideòloga del marxisme— Averesco —oblida el seu passat liberal—. En efecte, el senyor Cuza, fundador de la primera lliga antisemita, a Romania, fou en altre temps el major admirador i el primer traductor al romanès d'Enric Heine. El 1908, amb alguns fills de boiars, es trobava al cap del jove partit socialista.

Excel·lent traductor però polític d'escàs relleu, deu principalment el seu prestigi a Romania al seu talent epigramàtic. Per allà el 1922 es troba al centre de la lluita ideològica. Funda un periòdic, l'«Aparare Nationala», adreça l'«Istăvica», arriba a ésser el precursor de l'hitlerisme i predica un feixisme perillós que proposa l'extermini de tots els jueus. Jassy, fortalesa del professor Cuză, es converteix, durant anys, en teatre de dolorosos episodis. Però el redactor-cap del periòdic liberal «Cocor», erudit i especialitzat en la literatura russa, arriba a afirmar que els famosos epigrammes tan espirituals de Cuză no són, en realitat, sinó astutes traduccions d'epigrammes de Poncekin.

MICESCO

El ministre d'Affers Estrangers, Micesco, que era fa poc temps degà de l'Ordre d'Advocats, predica avui dia una política integral antisemita, servia, no fa pas molt, d'intermediari entre l'administració i els jueus de Besaràbia, en instància de naturalització. Després d'haver contribuït a «mentar en una gran proporció el nombre d'aquests jueus romanesos, Micesco fou el que proposà primer de procedir tots els advocats jueus i impedir-los l'exercici de l'advocacia».

No fa pas molt temps que Micesco sotí també un violent atac personal dels seus adversaris. Hom pogué veure llavors la curiosa paradoxa de jueus alliberats i democràtics defensant llur causa des de les columnes de «Dimineata», periòdic liberal que fou suprimit en pujar al poder el nou Govern.

CANILESCO

El seu camarada de partit advertí en ell una gran veletat. Usa monòcul de vidre negre, que amaga un ull desviat, mentre que l'altre té una mirada freda. Fill d'un ric vîgbqjETAQINETAQINETAQINNN no ha deixat mai de conservar ajuts i intel·ligències amb les dretes. És la primera vegada que s'ha convertit a ministre; però alguna anys enverà havia exercit la sotsecretaria del Ministeri de la Governació, des de la qual hagué de sufocar un moviment a Grivitz, en la repressió del qual va distingir-se per la seva duresa.

CONJUNT DE FIGURES

Avui ha estat inaugurada la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial de Catalunya

La reunió d'ahir, del Govern de Catalunya

EL CONSELL EXAMINA LA SITUACIO FINANCERA DE LA GENERALITAT I ACORDA LA PROHIBICIO DE CONSTITUIR NOVES COOPERATIVES A LES LOCALITATS ON N'EXISTEIXIN D'ALTRES; QUE N'EN FIXADES LES NOVES PLANILLES DEL COS DE SEGURETAT I SUPRIMIDA LA SOTS-SECRETARIA D'OBRES PUBLICQUES

Ab. a dos quarts de set de la tarda, es reuñ el Consell del Govern de Catalunya sota la Presidència del senyor Lluís Companys.

La reunió —segurament molt laboriosa per la seva llarga durada— comença a dos quarts d'onze de la nit. El primer Conseller a sortir fou el de Treball, el qual a preguntes dels periodistes sobre el seu recent viatge a Madrid, manifestà estar satisfet per haver comprovat l'alt esperit de contrarietat entre els soldats catalans i tots els altres de l'Ejército de la República.

El poble, el veritable poble —afirma el senyor Vidali— és el que comprèn millor tots els problemes que el Govern de Catalunya ha de resoldre. El senyor Comorera, preguntat també pels periodistes sobre el resultat de la reunió, digué que s'havia anat, entre altres, al Departament de Seguretat de Catalunya i un altre referent a l'organització de l'estadística sanitària amb col·laboració amb els Ajuntaments catalans.

S'ha acordat, a més a més, la supressió de la Sots-secretaria d'Obres Públiques.

LA REFERENCIA OFICIAL DEL CONSELL.
El secretari del Consell, senyor

El barbar bombardeig d'avui sobre Barcelona

Un centenar de morts i nombrosos ferits

També ha estat bombardejada València

Nota del Ministeri de Defensa Nacional.

AVIACIO. — Minuts després de les dotze hores d'avui, sis bimotors enemics, procedents de Palma de Mallorca, han llançat sobre llocs molt centrals de Barcelona gran nombre de bombes d'extraordinària otència, que han ensoirat alguns edificis-vivendes i han causat en altres considerables desperfectes.

El nombre de morts assolix el centenar. També és molt elevat el nombre de ferits.

Les bateries antiaèries han hagut de cessar en el seu foc en aixecar-se les nostres esquadres de caça, les quals no han aconseguit assolir els aparells agressors, que s'han internat rapidíssimament al mar de tornada a la seva base.

València ha estat objecte aquesta matinalada de dos bombardeigs, el primer a la 140 i el segon a les 517. Els danys materials ocasionats en aquella capital són importants i el nombre de víctimes reduïssim.

«Fortalesa, abnegació i energia per aconseguir la primera finalitat: guanyar la guerra...», ha dit el President Companys

Al saló d'actes de la Conselleria d'Economia s'ha celebrat aquest matí la inauguració de la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial de Catalunya.

A l'acte assistí el president de la Generalitat, que ha estat rebut i acompanyat amb els honors corresponents per les forces de Mossos d'Esquadra, en arribar a l'edifici de la Conselleria.

Amb el President de Catalunya, han presidit l'acte els consellers de la Generalitat: senyors El i Sunyer, Comorera, Vidali i Calves, el conseller de Finances de l'Ajuntament, senyor Bernades, i el president del Consell d'Economia, senyor Serra i Moret.

Hi han assistit nombroses representacions polítiques i sindicals.

Obert l'acte, el senyor Comorera, en un breu discurs, ha posat de relleu els esforços que pel Govern de la Generalitat, amb la sola col·laboració del proletariat català, s'ha portat a terme per a treure l'economia catalana de la situació gravíssima en què quedà amb ocasió del moviment de rebella del 19 de juliol.

Ha significat com el Decret de Col·lectivitats ha estat la pedra angular d'aquesta resurrecció econòmica de Catalunya i com aquest Decret ha col·locat Catalunya en el primer pla dels pobles d'Espanya.

Manifesta que de la Direcció de la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial s'han encarregat personalitats probablement anònimes; i ha dit que es va a una normalització de la vida intel·ligent i seriosa, i per això la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial és l'instrument bàsic de la nova construcció econòmica.

Ha afirmat que la Caixa no és una institució especulativa, sinó un instrument creat pel poble. No és un instrument per a repartir el diner a voleï, sinó per afavorir el desenvolupament de la indústria i del comerç de Catalunya; i així contribuirà molt eficaçment al ressorgiment ràpid i esplendorós de l'economia de Catalunya.

A continuació, el senyor Companys ha pronunciat també un breu parlament. Ha felicitat el conseller Comorera per la seva tasca, activitat i intel·ligència, que s'ha impresa a tots les modalitats de la seva actuació.

Ha dit que en les hores d'intensitat que vivim, Catalunya ha de donar proves de fortaleza, abnegació i energia per tal d'assolir la primera finalitat: guanyar la guerra. I en aquesta tasca el Govern de Catalunya, col·laborant amb tota la seva voluntat amb el Govern de la República, i posant a contribució totes les seves enorgues.

Ha palesat el seu desig que la Caixa que s'inaugura fos la base d'un esplendorós ressorgiment de Catalunya per a poder contribuir amb els altres pobles que integren la República a la major grandesa d'Espanya.

A continuació el senyor Companys els consellers i convidats s'han adreçat a la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial, instal·lada en un edifici de la Ronda de Fermi Salvochea. Han recorregut les diverses dependències i finalment s'ha servit un bonx.

Es tractaria de concedir a Itàlia crèdits per valor de 750.000 lliures esterlines

Falla saber si les negociacions que es fan a Londres tindran èxit

Londres, 19. — En aquesta ciutat corren rumors —no sense fonament, segons sembla— que continuen a Londres les negociacions per a la concessió de crèdits a Itàlia. El periòdic «Financial News» diu que pot arribar que les negociacions han començat fa un mes per un amic de Giannini, banquer italià-americà, el qual fa alguns mesos va fracassar en la temptativa de salvar als Estats Units els bons italians en situació americana a poder d'italians. El periòdic liberal escriu:

—El pla sotmès per diverses ban-

LA NETEJA PUBLICA I LA RECOLLIDA DOMICILIARIA D'ESCOMBRARIES

Les dificultats amb què es trobaven per al subministrament de pinsos i ferratges per a les cavalleries dels serveis de neteja pública i de recollida dels escombraries, que tenen a llur càrrec aquets serveis, han estat ja superades com a resultat de les actives i enèrgiques gestions parades a efecte per l'alcalde i pel conseller regidor de Serveis Públics prop dels organismes competents dels Governos de la República i de la Generalitat de Catalunya.

Just és consignar que s'han obtingut totes les garanties necessàries dels esmentats organismes, la qual cosa permet suposar que serà una immediata realitat la solució del problema del subministrament normal dels referits pinsos i ferratges, en allò que es refereix a la tracció de sang, i que comportaria les oportunitats en la prestació del servei de recollida d'escombraries.

Així i el fet que s'ha intensificat la circulació dels deu camions que, venen per al subministrament de pinsos i ferratges per a les cavalleries dels serveis de neteja pública i de recollida dels escombraries, i que efectuen diàriament un major nombre de viatges que els que tenen assignats per tal de suplir en allò que sigui possible la tracció de sang, la qual desapareixia a mesura que pugim obtenir-se nous xasis per a camions, assegura de d'ara una normal i completa prestació del servei. En conseqüència, l'Ajuntament de Barcelona confia que la cooperació ciutadana no mancarà en un al·lèu i tant important com és el de la salut, higiene i decorum públics, i que s'abstindrà d'escampar o apilonar pels carrers les escombraries domiciliaries, esperant el torn de la recollida, cosa que, com és natural, no s'ha de fer, i que comportaria les oportunitats en la prestació del servei de recollida d'escombraries.

LES COSES PINTOQUES DE LA DIPLOMACIA

No es tracta de ruptura de relacions, sinó, simplement, de cessació de relacions efectives

Toquio, 19. — El portaveu del ministeri de Negociis estrangers ha declarat a la Premsa que el retirament de Kawagoe no significa la ruptura de relacions diplomàtiques amb el Govern de Nankin, sinó la cessació de relacions efectives. Insisteix sobre el fet que l'encarregat de Negociis que romanirà a Xina no és acreditat prop del Govern xinès. Finalment, declarà que Hsu-Shi-Ying, ambaixador xinès al Japó, sortirà de Toquio probablement per propia iniciativa.

ELS DIPLOMATICS RESTEN SENSE GUINERSI

Londres, 19. — De l'agència Reuters: L'especie de ruptura de relacions diplomàtiques entre Toquio i Nankin provocarà a Toquio una veritable crisi, més encara, una veritable catàstrofe econòmica. En efecte, uns 10 cuiners xinesos, que feien les delícies dels diplomàtics de tots els països — puix que era molt rar l'ambaixada o el consolat que no en ténia — abandonen el territori japonès i s'embarquen amb l'Emperador d'Àsia cap als països. El pànic dels diplomàtics i dels seus invitats i de la colònia estrangera en general, que no sembla molt aficcionada a la cuina japonesa, és extraordinari.

ELS MITJANCERS TREBALLEN

Toquio, 19. — Segons l'agència Domei, l'ambaixador d'Àlmanya von Dirksen s'entrevistà ahir amb Hirota. Més tard el ministre japonès rebé la visita de sir Robert Craig, ambaixador britànic.

EL COMITE EXECUTIU DEL SINDICAT NACIONAL FERROVIARI VISITA PRIETO

En visita el ministre de Defensa Nacional el Comitè Executiu del Sindicat Nacional Ferroviari, el qual ha tractat amb el senyor Prieto del problema dels ferrocarrils en l'aspecte relacionat amb la guerra. Els visitants foren acompanyats pel secretari general de la Comissió Executiva de la U.G.T., Josep Rodríguez Vega.

ELS PARLAMENTARIS BRITANICS, A MADRID

Madrid, 19. — A primeres hores d'aquesta matinalada, han arribat a Madrid els diputats anglesos del Partit laborista. Els parlamentaris britànics han rebut nombroses visites durant les primeres hores el matí i després han recorregut diversos dels sectors propers a Madrid i els llocs de la capital de la República més castigats per l'aviació i l'artilleria estrangeres.

MORT D'UN CORO NEL FACCIO

Segons notícies arribades del camp facciós, es diu que a Sant Sebastian ha mort el coronel Muntaner, que fou un dels integrants de la Junta de Burgos que es formà en iniciar-se la subversió i de la qual formaven part amb el mort els generals Mola, Cabanilles, Saliquet i Dávila.

ELS JUEUS EMIGRARIEN, EN MASSA, DE ROMANIA

Bucarest, 19. — El diari romanès «Migda» publica ahir la notícia que el Consolat mexicà a Bucarest havia instal·lat a l'hotel «Fallas Atonas», una oficina d'emigració de jueus que volguessin anar a Mèxic. En vista d'aquesta notícia, assaltaren materialment l'hotel alguns centenars de joves jueus i resultà que no hi havia allí cap oficina d'emigració. La policia intervingué per a sufocar l'alteració.

EL GOVERN CHAUTEPS TÉ ASSEGURADA LA MAJORIA DE VOTS

Paris, 19. — Segons les impressions recollides als passadissos de la Cambra, sembla que l'evolució de la crisi ministerial i el seu resultat tindran com a conseqüència una notable modificació de les posicions de diverses fraccions de la Cambra, i que, com a conseqüència d'això, la majoria que podrà obtenir el Govern el proper divendres en què es presentarà a les Cambres, serà més ampla d'allò que es creia primitivament, i que s'incorporarà més vers el centre que la del Gabinet precedent.

En efecte, diversos grups moderats voldran posar de manifest l'important canvi que a la seva manera de votar significa el fet que els socialistes no participin al Poder.

Per altra part, és evident que el senyor Chauteemps obtindrà tots els vots dels grups representats al seu

NORD-AMERICA, PREOCUPADA PER LA VENDA DE MATERIAL DE GUERRA D'ITALIA ALS PAISOS SUD-AMERICANS

Washington, 19. — Les vendes de municions italianes a l'Amèrica del Sud causen serioses preocupacions a Washington, no sols a causa del perill que pugnin representar per a la pau pan-americana, sinó també davant la possibilitat de la influència feixista sobre el continent.

Se sap que el Departament d'Estat ha rebut informacions, segons les quals el Govern italià ha venut 500 tones de municions a Nicaragua, on els Estats Units posseeixen una opció important per a la construcció d'un canal. Nicaragua és considerat des del punt de vista dels Estats Units com un dels principals països de l'Amèrica del Sud. Es diu igualment que també s'han fet vendes de municions antigues italianes a l'Equador i avions italians usats al Paraguai. Totes aquestes vendes són efectuades a preus molt baixos, la qual cosa augmenta el recel de Washington quant a la recerca per Itàlia d'una influència política. Es tem igualment que malgrat les condicions avantatjoses d'aquestes mercaderies, els Governos interessats no puguin fer front a aquesta pagament, ja que Itàlia no demana certes concessions en compensació d'aquesta manca de pagament. Els funcionaris es llancen a serioses estudis sobre la influència nazi i feixista a l'Amèrica del Sud, particularment relacionats amb aquestes vendes de municions i la propaganda de premsa i ràdio.

FUTURA REINA D'EGIPTE

La senyoreta FARIDA FAWZI, que el dia 20 proper es casarà amb el rei Faruk, d'Egipte, i, naturalment, esdevindrà reina (A.)

SANG FREDA

Agafen, al vol, una bomba que els havien llançat

Jerusalem, 19. — Un grup terrorista que esperava el pas del servei d'automòbil que transportava funcionaris jueus, llançà sobre el cotxe una bomba de gran calibre. La sang freda dels ocupants els salvà la vida. Aconseguien agafar al vol la bomba i la llançaren a la carretera, on esclatà sense fer víctimes.

Ryaz Smigly "intocable"

Varsòvia, 19. — El general Żemkowski ha dimisit de les seves funcions de president de la Comissió de Defensa Nacional a conseqüència de la moció de desconfiança votada contra d'ell per aquesta Comissió. Cinc altres membres s'hi solidaritzaren i dimittiren també. Aquesta moció fou votada a conseqüència de la declaració que Żemkowski feu el 2 de desembre davant la Dieta, en la qual havia retret al President del Consell d'haver actuat contra la constitució, designant el mariscal Rydz Smigly com a segon personatge de l'Estat després del President de la República.

Hongria i Romania, en desacord

Budapest, 19. — L'òrgan conservador revisionista «Pesti Hírpap», contesta l'òrgan romanes «Universul», que escriu que els romanesos a la revisió i a la protecció de les minories hongareses constitueix la condició prèvia a l'aproximació húngaro-romanesa i diu: «Hongria no renunciarà a la revisió i a la protecció de les seves minories que constitueixen la base de la seva política exterior. Un Govern hongarès que volgués sacrificar aquestes reivindicacions a favor d'una aproximació amb un altre Estat, es veuria obligat a dimiir dintre de les 24 hores.</

UNA GRAN OBRA D'ESQUERRA REPUBLICANA

Perquè els catalans mobilitzats i els seus familiars sentin continuament l'afecte de Catalunya

Conversa amb Ignasi Canadell, de la Comissió de Relacions i Ajut a la Guerra

Esquerra Republicana de Catalunya ha emprat una obra considerable amb la creació de la Comissió de Relacions i Ajut a la Guerra. Aquesta, després de la Guerra, té el mateix objectiu: mobilitzar els catalans i els seus familiars, i fer sentir l'afecte de Catalunya.

El nostre amic Ignasi Canadell, del Secretariat de les J. E. R. E. C. i membre d'aquesta nova Comissió de Relacions i Ajut a la Guerra, té els ulls posats a tot arreu i té per a totes les consultes la resposta oportuna.

Distraure un home tan enterrat, és gairebé impossible. Però, per al periodista, no hi ha cap problema quan de la informació es tracta. Així és que, sense pensar-hi més, empenem l'amig Canadell.

—Com és que us heu decidit a crear aquesta Comissió?

—La necessitat imperiosa i imprescindible d'aglutinar en una obra conjunta l'enorme aportació del nostre Partit a la guerra entaulada des del 19 de juliol en defensa de la Llibertat i el Dret, és la que ens ha fet crear la Comissió.

Amb la més proua emoció recordem les primeres jornades de la gran lluita alliberadora, en les quals es palesa el valor real i efectiu de la joventut del nostre partit. Les

columnes Macià-Companys foren en els primers moments, la manifestació esplendorosa i magnífica de la gesta que havia de portar a cap el gran exercit del poble català. Cal mantenir aquest valor dels nostres militants, desinteressats com a homes de Partit, però recordant que lluiten amb l'objectiu suprem de conquerir la llibertat nacional i social del nostre poble, com a resultat final i immediat de la guerra.

CARACTER DE L'EXERCIT

—Com han estat rebuts aquests propòsits?

—L'interès que ha desenvolupat aquesta comissió el demostra el fet que tots els components del consell executiu del partit veuen la necessitat, una vegada més, de remarcar els homes de Catalunya, que lluiten als diversos fronts de la Península, en defensa dels postulats essencials d'Esquerra Republicana de Catalunya. Amb tot, però, E. R. de C. ha de fer constar que no ha sentit mai l'aspecte orgànic de l'exercit en un sentit militarista. L'exercit no pot ésser altra cosa que una força popular al servei de totes les necessitats col·lectives, i no podem permetre la posada dels que s'oblideixen el poble antifeixista i que la seva finalitat única és guanyar la guerra.

Per aquesta raó, convé que sigui tinguda en compte la força enorme del gran partit de la democràcia

nacionalista catalana d'esquerra i seguit el ritme ascendent d'aquest sentiment popular, Catalunya, i amb ella el partit majoritari, tingui una més ampla responsabilitat en la direcció total de la Guerra. Sostinguem la voluntat increbentable dels nostres combatents al Front, i proclamem la necessitat de consolidar una actuació a la reserva que garanteixi en tot moment el ritme de col·laboració que exigeix el sentit d'una guerra moderna i dura com l'actual.

A LA TASCA

—¿I com pensem portar a terme els vostres projectes?

—Aquesta Comissió la componen representants dels organismes principals del Partit, és a dir: Consell Permanent, Federació de Barcelona i el Secretariat General de les J. E. R. E. C. Així, concentrats tots els esforços en un sol organisme, la tasca de cara a la guerra serà garantida que tots els lluitadors trobaran l'escalafó de l'organització en tot allò que significa ajut i suport en la seva fe i actuació combativa, prosseguint amb tota rapidesa i intensitat les activitats que tendeixen al fet que els Catalans mobilitzats i llurs familiars sentin continuament l'afecte de Catalunya i del Partit. Els nostres militants al front, tots els combatents germans nostres, rebran publicacions, premsa i tot allò que el partit de Catalunya. La lluita s'esforça amb publicacions de la Pàtria, i amb més força sigui la relació, més identificació espiritualment es trobaran amb els ideals, consustancials amb la nostra existència racial.

—L'actuació d'Ajut Català, serà mantinguda?

—Naturalment, car un dels punts que amb més gran estima cal que sigui vist per tots nosaltres és l'obra enorme, quieta i sòlida d'Ajut Català. Amb la figura de la seva creadora i entusiasta propagandista, Rosa Segarra, i del nostre estimat company Ferran Lladent, com a Secretari d'Assistència Social de la Federació de Barcelona-Ciutat, «Ajut Català» és la garantia més sòlida per als nostres combatents i representa l'ajut que cal als familiars d'aquests mancats del necessari en segons quins moments.

MAXIMA RESPONSABILITAT

Una vegada el company Canadell ens ha contat els propòsits de la Comissió de Relacions i Ajut a la Guerra, ha girat la conversa vers el tema general de la lluita i de l'actuació del Partit.

—Esquerra Republicana —ens ha dit—, degut a les necessitats que la guerra porta en si, té problemes a resoldre que cal afrontar-los amb la lleialtat que ha caracteritzat sempre el nostre Partit. Sintetitzant-los, hem de dir que demanem la màxima responsabilitat en la lluita i la màxima responsabilitat també en la direcció de la guerra gloriosa per a la Llibertat. Esquerra Republicana de Catalunya, dona com a exemple d'actuació el seu silenci. I en nom d'ell, i en nom també de la majoria del poble català, reclamem la màxima oïda de totes les forces antifeixistes al marge de tot interès especulatiu que pugui desfigurar la realitat i el sentiment de la nostra cohesió.

M. S.

DEFENSEM LES NOSTRES INSTITUCIONS

Suposo que coincidim totalment amb el lector en considerar que l'home que té dret a dir-se revolucionari és aquell que ha fet la Revolució sense que el seu pas li hagi produït cap millorament en la seva posició econòmica. Que haviem tingut a les seves mans el poder de fer-ho i no l'hem utilitzat, les circumstàncies l'ocasió d'intentar-ho, no ha pensat ni al moment en el lucre personal i familiar, absorbit com ha estat pel moment de fer triomfar la doctrina. Els altres, els que han anat a propi millorament al millorament de la col·lectivitat, són designats, amb tots els diccionaris del món, amb uns altres qualificatius, però no pas amb el de revolucionaris.

La criminal subversió del juliol del 1936 va fer-me conèixer un dels revolucionaris austers dels quals us parlo. El moviment l'havia sorprès essent membre destacat d'una organització sindical en una vila forta i per aquest motiu havia ocupat un alt càrrec en el comitè local. La seva denúncia a la violència que prenía el moviment fou prou perquè deixés el lloc per un de modest obrer manual en una col·lectivitat de Barcelona. Després la seva organització l'ha distingit sempre confiant-li missions delicades, però ell és el mateix de sempre sense que el seu pas pel poder li hagi tret cap de les seves qualitats, perquè totes elles són de les que rebutgen de pla la influència metalitzadora.

Fa pocs dies que aquest amic que us sabo de personal em deia:

—Nosaltres hem destruït aquella opinió segons la qual els revolucionaris eren sempre filles dels factors econòmics; la nostra Revolució ha tingut solament per objecte impedir que ens posem el collaret.

Som molts els que compartim el punt de vista d'aquest revolucionari autèntic. Catalunya és un país on les condicions de vida eren prou bones per la immensa majoria del poble, per no necessitar fiar en els treballadors d'una revolució d'aquelles condicions. Catalunya tenia i té ara sempre problemes socials a resoldre, però aquests problemes no són superiors als que té qualsevol país dels que es tenen per més avançats socialment. Són problemes que es desenvolupen pels camins legals, sense necessitat d'arribar a altres conflictes que els que es comprenen sota el qualificatiu de vaga. Catalunya tenia una majoria aclaparadora d'obrers menestrals, pagesos i petits industrials, i la seva aristocràcia —també més industrial que de sang blava— era una minoria ínfima. Catalunya pel camí legal podia arribar tan lluny com volgués i només li calia que aquest camí legal no fos obstruït per uns quants privilegiats.

Però enfront d'aquesta Catalunya salvada d'una banda l'aristocràcia industrial de la qual us parlava i de l'altra una minoria de nou-vinguts que es pensaven que ací lligaven els gossos amb llongsanisses. Els primers, aliats amb el clergat i amb els militars, no es conformaven amb veure com de mica en mica se'ls reduïen els privilegis. No sabien veure que ells, pel seu caràcter de conservador, més havien de malpar per tal de conservar una privilegi que ja no responien als imperatius del temps present. I per salvar aquests privilegis llançaren la seva contrarevolució, que tenia caràcter social perquè tendia a modificar d'una manera brusca l'estatu quo econòmic a casa nostra.

El poble, per a contestar aquesta absurditat continuada en la subversió militar del juliol del 1936, no havia de fer altra cosa —i no n'ha fet altra— que defensar allò que li pertanyia, defensar el desenvolupament d'una política de progrés social. Aquestes polítiques eren possibles gràcies a l'existència d'unes institucions catalanes i d'unes institucions republicanes que donaven suport a les primeres. No era, doncs, missió del poble més que defensar aquestes institucions autònomes i republicanes, perquè defensant-les salvava la sobirania popular. I quan es fa una revolució que no té per missió d'enderrocar altra cosa que fa una revolució política. Revolució política contra un intent de revolució social en sentit regressiu. Aquesta és la veritable essència del moviment català.

Catalunya ha de tenir ben present que el que defensa al front amb les armes a la mà i el que defensa a la rearguardia en l'estructuració d'un present de cara al manteniment de la guerra i d'un futur de cara al desenvolupament de l'economia, no és altra cosa que la sobirania de les J. E. R. E. C. La victòria final en els camps de batalla, obtinguda gràcies als qui han defensat la sobirania, no és altra cosa que la sobirania de les J. E. R. E. C. La sobirania del nostre poble, i com a corol·lari fatal d'aquesta sobirania, la sobirania vindrà l'afermament del progrés social. En canvi, de no servirien ara uns grans avenços socials si no estaven recolzats per un poble lliure i sobirà que, gràcies a les seves institucions, mantindrà sempre vius aquests avenços, amb la màquina autònoma sempre preparada per a corregir els defectes.

C. P.

UN BON REGAL!

La filla del «generalísimo» va abillada amb el vestit regional de cada regió que visita el pare. Té un vestit per a cada ocasió. Franco ho vol així. Per tal d'aconseguir-ho el seu pare ha insinuat als alcaldes i als governadors que el mateix nomena la conveniència de fer un regal a la seva filla. L'estima tant i les autoritats acudeixen sumisses a la indicació. I la filla del caudillo omple el seu armari complet. Ella sap que no podrà vestir-se mai de madrilenya, ni de catalana, ni de valenciana. Sap que el vestit aragonès se'l posarà ja en poques ocasions, cada vegada menys, i no sense cert rubor. Però en aquestes dates de primer d'any «Carmenclitas» —que així s'anomena— ha rebut dos obsequis. Un és aquest:

«El Ayuntamiento ha tenido el delicado gusto, en el día de Reyes, de visitar a Carmenclita Franco,

hija del caudillo, regalándole un valioso equipo cinematográfico, como prueba del cariño de la población burgalesa. La angelical niña Carmenclita y su madre tuvieron frases de agradecimiento para el Ayuntamiento burgalés.»

L'altre regal és més d'apreciar. La «hilisima» del seu «padrísimo» està d'enhorabona. Escoltem Ràdio Verd.

«BURCOS. — Carmenclita Franco, hija del generalísimo, ha sido visitada por un grupo del Comité Femenino Falangista de Jerez de la Frontera que le entregó un precioso álbum, con las firmas de todas las falangistas de esta ciudad. Al mismo tiempo, la hicieron entrega de un importante donativo en metálico.»

Des que Franco ho sap, es mostra més afectuós que mai amb ella.

ES EL MES JOVE

Cent trenta competidors, entre ells els més famosos mestres de deu països diferents, prenen part al XVII Congrés Mundial d'Escacs, el qual se celebra a Hastings (Anglaterra). I el més jove dels competidors és aquest Paul Foster que veiem a la fotografia, al qual els seus onze anys no el priven d'encarar-se amb els més àlids prestigis del joc d'escacs (Keystone)

Superior als que volen per Europa

Les americans estan molt contents. Dels tallers de Los Angeles ha sortit aquest avió de caça que, segons els tècnics, és d'una velocitat i eficiència molt millor que els que actualment volen per Europa. D'aquesta «joguina» n'esperen molt els nord-americans per a la pròxima guerra, encara que si la cosa va per llarg —la guerra que s'espera— és possible que el «model» sigui llargament superat. A la foto, el caça prodigi americà en ple assaig (Keystone)

«POLITICA» I «EL SOCIALISTA» TAMBÉ SERAN PORTATS A BARCELONA

Un col·lega del matí, publica la notícia següent: «Amb motiu de la reorganització que pensa portar a terme el Govern de la República en la Premsa, s'han publicat a Barcelona els diaris «El Socialista» i «Política», portant-los del Partit Socialista Obrer Espanyol, i «Política», portant-los del Partit d'Esquerra Republicana».

LA DISSOLUCIO DEL PARLAMENT ROMANES

Bucarest, 19. — Ahir a la nit va ésser promulgat un decret en virtut del qual és dissolt el Parlament. Les noves eleccions se celebraran el dia 2 de març, les de la Cambra, i el dia 4 del mateix mes les del Senat.

Gran nombre de víctimes

L'incendi fou originat per una explosió

Ottawa, 19. — L'incendi del Col·legi de Germans del Sagrat Cor ha pres proporcions de veritable catàstrofe quan el sostre on el qual es refugiaven els nens s'ensorrà i els precipita al foc a presència dels espectadors imponents. El fred intens i la capa de neu augmentaren les dificultats de les recerques. Han estat retirats disset cadàvers de les runes; falten 29 persones.

Ottawa, 19. — Continuen retirant-se runes del col·legi del Sagrat Cor. Falten 29 germanes del col·legi 22 ferides es troben en greu estat. El magistrat, que ha començat l'enquesta, ha arribat a la conclusió que l'incendi fou originat per una explosió les causes de la qual s'ignoren.

«¿QUE PODEM FER NOSALTRES QUE COMPENSI ELS IMMENSOS SACRIFICIS QUE VOSALTRES ESTEU FENT PER LA CAUSA DE LA LLIBERTAT I DE LA PAU?»

L'Huître professor de la Sorbona Dr. H. Wallon, que en representació de la Federació Internacional de Treballadors de l'Esenyança, a Espanya, al recent Congrés de la F. E. T. E., ha dirigit des de París una interessant carta al nostre ministre d'Instrucció Pública, demostrativa que no solament els pobles, sinó els millors homes dedicats als treballs de la intel·ligència reconeixen la transcendència històrica de l'heroica lluita que sosté el poble espanyol.

La carta, que val la pena d'esser copiada íntegra, diu així:

«B de gener del 1938.

Benvolgut ministre i amic:

Al meu retorn de Barcelona he trobat el testimoni d'amistat que heu tingut a bé dirigir-me amb motiu de l'entrada d'Any Nou. Ara t'arribat al cor. Però em dona motiu de tornar-vos a dir el que cada dia sento més profundament. El reconeixement ha d'anar de nosaltres a vosaltres i no de vosaltres a nosaltres.

«¿Que podem fer nosaltres que compenisi els immensos sacrificis que esteu fent per la causa de la llibertat i de la pau?»

«¿Que podem fer nosaltres que compenisi els immensos sacrificis que esteu fent per la causa de la llibertat i de la pau?»

«Com trobar remei a la vergonya que experimentem davant el vostre heroisme i els vostres sofriments?»

Creieu que aproparé sempre amb al·lègia tota ocasió de servir-vos.

Ha començat el 1938 amb una victòria, però brillant i generosa de l'Exèrcit republicà sobre l'exèrcit feixista. Tant de bo que poguéssim inaugurar el 1939 amb l'alliberació total d'Espanya.

Us prego, benvolgut ministre i amic, que creieu en els meus sentiments de solidaritat i admiració.

Signat: Henry Wallon.